

336.226.14

3573

**ПРИВРЕМЕНИ
ЗАКОН О ПОРЕЗУ**

НА

РАТНЕ ДОБИТКЕ

**ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВСТВА СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
БЕОГРАД, 1920.**

Зак. бр.
38761

У име
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

ПЕТРА I.

по милости Божјој и вољи Народној
Краља Срба, Хрвата и Словенаца

Ми

Александар Наследник Престола

На предлог Нашег Министра Финансија а са разлога изнетих у његовом писму од 5. априла текуће године ДРБр. 45.613, а по саслушању Нашег Министарског Савета, решили смо и решавамо: да одмах ступи на снагу: »Предлог Закона о порезу на ратне добитке поднет на одобрење Привременом Народном Представништву на дан 10. априла 1919. године, који да гласи:

ПРИВРЕМЕНИ ЗАКОН

О

ПОРЕЗУ НА РАТНЕ ДОБИТКЕ

I. ДЕО

Чл. 1.

Свако повећање приноса, постигнутог за време рата према редовном приносу пре рата, подлежи изванредном порезу на ратне добитке. Ратне су године: 1914, 1915, 1916, 1917, 1918 и 1919.

Чл. 2.

Овај порез плаћају:

- 1) Друштва, обвезана на јавно полагање рачуна;
- 2) Физичка лица; и
- 3) Правна лица.

Одредбе за порезивање друштава, обвезаних на јавно полагање рачуна.

Чл. 3.

Код друштава, обвезаних на јавно полагање рачуна, подлежи порезу на ратне добитке онај вишак добитка, који се показује код друштава у појединим пословним годинама у времену од 1914. до закључно 1919. године према просечној чистој добити постигнутој у пословним годинама мирнога доба.

За нова друштва у земљи, код којих се већ прва пословна година има сматрати као ратна пословна година, чиста добит за порезивање, која се израчунава по чл. 5. овога закона, порезаће се порезом на ратне добитке у толико, у колико она надмашује 6% уложне главнице, под којом се разумева основна главница заједно с фондовима, који су у билансу означени. Као основна главница акционарских друштава има се сматрати уплаћена акционарска главница за дотичну годину.

За друштва, која имају своје седиште ван територије Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца, али у тој територији обављају послове, сматраће се као вишак дабити она разлика, за коју је чиста добит од радња, обављених на територији Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца, у појединим пословним годинама већа од средње чисте добити пословних година мирнога доба.

Ако је то страни друштво у земљи радило тек у ратним пословним годинама, као вишак добитка сматраће се укупна чиста добит, која је у тим годинама постигнута.

Чл. 4.

Нема места разрезавању овога пореза, ако вишак добитка друштва у којој ратној години не прелази суму од 10.000 динара.

Чл. 5.

За изналагање чисте добити код друштава, која полажу јавне рачуне, вреди одредба чл. 51. закона о непосредном порезу.

У чисту добит домаћих друштава урачунаће се и пословни резултати, који су постигнути ван територија Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца. Латентне резерве узимају се у обзир при израчунавању овога пореза.

Ако се у погледу појединих ратних година утврди губитак, тај се губитак има одбити од добитака наредних година.

Чл. 6.

Средња чиста добит пословних година мирнога доба према којој се поређењем израчунава ратни добитак, изналазиће се по резултатима, који се према чл. 5. имају утврдити за пословне године 1909., 1910., 1911. и 1912. За друштва, која нису постојала у све четири ове године, израчунаће се средња чиста добит по резултатима оноликога времена, колико је друштво постојало.

Чл. 7.

Порез на ратне добитке плаћају друштва обвезана на јавно полагање рачуна по скалама изложеним у чл. 56. односно 57. овога закона.

Чл. 8.

Друштва, обвезана на полагање јавнога рачуна, дужна су поднети пореску пријаву заједно са билансима за односне године у року, који ће одредити Министар Финансија за разрез пореза за 1919. годину.

Садржина пријаве има се строго у тајности чувати.

Ако се пријава и биланс без оправданих разлога не поднесу, оцену ће извршити финансијска управа, а друштво губи право жалбе и плаћа у име казне 25% разрезаног пореза.

Овај казнени порез има се једновремено разрезати са основним порезом и дели судбину основног пореза у сваком погледу.

Чл. 9.

Порез од ратног добитка одређиваће окружне финансијске управе.

На решења финансијских управа има места жалби по одредбама чл. 26.—31. овога закона.

Одредбе за порезивање физичких и правних лица.

Чл. 10.

Држављани Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца, плаћају овај порез, становали они у земљи или ван земље, на све своје приносе, потицали они из земље или са стране.

Страни држављани ако станују на територији Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца, плаћају овај порез на све своје приносе потицали они из земље или са стране по начелу реципроцитета; ако не станују на овдашњој територији, плаћају овај порез на укупне приносе, што их добивају у земљи.

Чл. 11.

Као основа за порезивање служи у погледу периода 1914. до 1918. закључно онај вишак приноса, који се показује између укупног приноса, оствареног у истом периоду, и приноса постигнутог у години 1911.; а у погледу године 1919. онај вишак приноса, који се показује између приноса, оствареног у тој години, и приноса године 1911.

Ако је укупни принос у 1911. години износио мање од 10.000.— динара или га никако

није било, онда се за утврђивање вишка приноса има узети, да је принос у години 1911. износио 10.000.— динара и према овој се суми има изналазити ратни добитак.

Чл. 12.

Нема места разрезивању овога пореза:

1) ако укупни принос у периоду од 1914. до 1918. године закључно, не прелази суму од 30.000.— динара па било да је тај принос остварен у целом периоду или у делу истога, а у 1919. години, ако не прелази суму од 15.000.— динара;

2) ако је укупни принос у периоду од 1914. до 1918. закључно, био већи од 30.000.— динара, али није премашио укупни принос из године 1911. за 10.000.— динара, а у години 1919., ако је укупни принос био већи од 15.000.— динара, али није премашио укупни принос из године 1911. за 5.000.— динара.

Чл. 13.

У погледу вишка приноса од плата, пенсија, помоћи, додатака и других принадлежности државних, самоуправних и општинских чиновника и службеника, које примају на државним и другим јавним касама, вреди одредба тач. а) чл. 52. овога закона, а у погледу других приватних службеника вреди одредба тач. б) истога члана.

Чл. 14.

На обвезу за плаћање овога пореза ништа не утиче тај факт, што порески обвезник приносе, који су му припадали, није у истини примио. Изузима се случај, ако може да докаже, да нема његове кривице за то, што су његови приноси остали ненаплаћени.

О таквим приносима водиће финансијска управа и даље рачуна, па ако буду доцније наплаћени, исправиће разрез пореза накнадно.

О наплати таквих приноса порески обвезник дужан је, да поднесе пријаву финансијској управи у року од 8 дана по извршеној наплати.

Ако порески обвезник докаже, да који принос није наплаћен стога, што није извршио обрачунавање са интересованим лицима, (ортацима, странкама и др.), тај се принос неће узети у обзир, но порески обвезник је дужан за 30 дана по свршеном обрачуну пријавити тај принос, ради накнадног порезивања.

Накнадно порезивање извршиће се исправком разреза пореза или за период 1914. до 1918; или за годину 1919. према томе, да ли тај принос потиче из периода 1914. до 1918. или из 1919. године.

Ако такви приноси не буду обрачунати до краја 1920. године, онда је порески обвезник дужан исте пријавити надлежној финансијској управи, најдаље до 31. марта 1921. године, а ова може наредити, да се порез и пре коначног обрачунавања разреже.

Неподнашање пријаве овде истакнутих података, повлачи за собом казнене одредбе става 6. чл. 21. овога закона.

Чл. 15.

Ако порески обвезник има више радња, све ће се оне заједно порезати, баш и у оном случају, када поједине радње не стоје једна с другом у ближој вези и када се воде у местима, која долазе у надлежност разних финансијских управа.

При разрезивању пореза на ратне добитке пореског обвезника, имају се узети у обзир и укупни приноси његовог супруга и чланова породице, који са њиме у заједници живе.

Чл. 16.

При разрезивању пореза на ратне добитке, не може се порез на ратне добитке одбити од вишка приноса, који се има порезати.

На порез од ратног добитка не могу се наплаћивати никакви прирези.

Чл. 17.

При израчунавању укупног приноса имају се узети у рачун ови приноси :

- 1) од земљишта;
- 2) од зграда;
- 3) од капитала;
- 4) од радња, занимања и личнога рада; и
- 5) сви други приноси, ма из ког основа они потицали.

Чл. 18.

Ако се утврди губитак, тај се губитак има одбити од добитка наредне године.

Чл. 19.

Порез на ратне добитке плаћају физичка и правна лица по скали изложеној у чл. 57. овога закона.

Чл. 20.

За извршење разреза пореза на ратне добитке надлежне су финансијске управе према закону о уређењу Главног Државног Рачуноводства.

Ако је више финансијских управа надлежно, онда разрез врши она финансијска управа, у којој је главна радња, односно пословна управа, а где истих нема, онда она управа, у чијем је ресору пословно седиште пореског обвезника или његово место становања.

Утврђивање вишка приноса, који подлежи порезу на ратне добитке вршиће порески одбори, предвиђени у чл. 87. закона о непосредном порезу.

Односно састава пореских одбора и њихових права и дужности вреде одредбе закона о непосредном порезу.

Чл. 21.

Свако, чији укупни принос у периоду од 1914.—1918. године закључно, износи више од 30.000.— динара а у 1919. години, више од 15.000.— динара, без обзира на то, да ли је имао ратног добитка или не, дужан је да поднесе пореску пријаву.

У пријави се мора изложити и укупни принос из године 1911. према којој се изналази ратни добитак.

Пријаве се подnose надлежној финансијској управи заједно са пореском пријавом за годину 1919.

Садржина пријаве има се строго у тајности држати.

У погледу подношења пријава вреди одредба чл. 79. закона о непосредном порезу.

Ако порески обвезник не преда у одређеном року пореску пријаву, плаћа 10—25% одмереног пореза на ратне добитке у име казне, а ако ни на позив пореске власти не поднесе пријаву, губи још и право жалбе.

Овај казнени порез има се једновремено разрезати са основним порезом и дели судбину основног пореза у сваком погледу.

Чл. 22.

При разрезу овог пореза финансијске управе су дужне, да поступе у свему по чл. 81. и 91. закона о непосредном порезу и да прикупе и спреме све потребне податке о привредном и имовном стању оних лица, која у смислу овога закона подлеже порезу на ратне добитке, а који ће послужити као грађа за правилнију оцену при разрезу овога пореза.

Сем овога финансијска управа може, ради попуњавања пријава и ради отклањања очигледних погрешака и нејасноћа, позивати пореске обвезнике и од њих тражити писмене и

усне изјаве о њиховим привредним околностима и свако је дужан, да се овом позиву одазове и о ономе, што му се тражи тачна саопштења да.

Ако се порески обвезник не одазове позиву финансијских управа, односно ако не буде хтео дати потребна обавештења, а свој изостанак и поступак не оправда, губи право жалбе против одлуке пореског одбора у оним тачкама, у којима је од њега тражено обавештење. Но да би ове последице наступиле, мора се у позиву увек означити, какве ће последице наступити за пореског обвезника, ако по наредби власти не поступи.

Чл. 23.

Све државне, самоуправне и општинске власти и установе дужне су, да саопште одмах надлежној финансијској управи све, што у своме службеном раду сазнају, а што би пореским одборима и финансијским управама могло да служи за што боље и правилније одмеравање пореза на ратне добитке.

Чл. 24.

Порески одбор на основу пореских пријава и података, које му је прикупила и припремила финансијска управа, а пазећи на прописе чл. 1. до 18. закључно овога закона, доносиће одлуке по пореским пријавама.

Седницама пореског одбора дужан је увек да присуствује државни заступник и да члановима пореског одбора даје потребна обавештења, која су потребна ради правилне одлуке о вишку приноса, који се има овим порезом оптеретити. Он може присуствовати свим извиђајима, који буду наређени, а осим тога он може тражити од финансијске управе или пореског одбора да нареди извиђаје о појединим околностима, које су од важности за правилну оцену пореског одбора.

Ако по пријавама пореских обвезника и припремљеним подацима буде уврђено, да је укупни принос дотичног пореског обвезника у периоду 1914. до 1918., односно у години 1919. био већи од укупног приноса његовог у години 1911. и да према одредбама чл. 1.—18. овога закона има места порезивању овога вишка порезом на ратне добитке, онда ће порески одбор донети одлуку, колико износи сума, која се има оптеретити овим порезом.

Ако нема довољно података за бројно одређивање вишка приноса, који подлежи порезу на ратне добитке, ако се чињеним ислеђењем није могло да утврди тачно стање и ако поднесеним доказима не буде утврђена тачност података у пријави, порески одбор ће у том случају на основу података, које има а по свом сазнању и савести, слободном оценом утврдити величину вишка приноса, који подлежи порезу на ратне добитке, имајући у виду све ислеђене прилике и околности, што ће у одлуци изречно изнети.

Кад овај посао порески одбор сврши, послаће све пријаве, акта и записнике финансијској управи, ради извршења прорачуна и наплате пореза.

Чл. 25.

Списак пореских обвезника, који подлеже плаћању пореза на ратне добитке, са назначењем сума распоређеног пореза, послаће финансијска управа општинском суду, да га овај изложи грађанству на углед за време од 15 дана, и од истека овога рока тећи ће рок за жалбе против разреза.

Заједничке одредбе.

Чл. 26.

Противу оцене пореског одбора и извршеног разреза пореза имају право жалбе Генералној Дирекцији Непосредних Пореза, порески обвез-

ник и државни заступник. У погледу рока за жалбу и начина предаје исте, вреди одредба чл. 120. закона о непосредном порезу.

Чл. 27.

Ако је жалба изјављена само због грешака у писању или рачунских омашака, финансијска управа ће сама учинити потребне исправке ако нађе да томе има места, и о томе ће решењем известити пореског обвезника и државног заступника, који се против тога решења могу жалити. Ако пак управа нађе, да тражење пореског обвезника није умесно и ако се жалба тиче формалних и материјалних повреда закона, послаће предмет Генералној Дирекцији Непосредних Пореза на решење.

Чл. 28.

Генерална Дирекција Непосредних Пореза разматра жалбе физичких и правних лица само у онолико, у колико се односе на формалне повреде закона. Ако се жалба изјављује због величине утврђеног вишка приноса који се има порезати, Генерална Дирекција шаље предмет на оцену окружном пореском одбору а у Београду Главном пореском одбору, и на одлуци овог одбора осниваће своје решење.

Окружни порески одбор састављају: шеф окружне финансијске управе, који је у исто време председник овог одбора, затим по један представник трговачког, индустријског, занатлијског и радничког реда, које одреде дотичне коморе за сваку окружну финансијску управу из места, у коме је управа, два представника, које одреди самоуправни окружни одбор, један представник кога одреди општински одбор места у коме је окружна финансијска управа и три представника, које одреди Министар Финансија из реда државних органа.

Главни порески одбор у Београду састављају: шеф финансијске управе за град Београд, који је у исто време председник овог одбора, затим по један представник трговачког, индустријског, занатлијског и радничког реда из Београда, које одреде дотичне коморе; три представника, које одреди општински одбор у Београду и три представника, које одреди Министар Финансија из реда државних органа.

Где се год у овом закону спомиње окружни порески одбор, то се тиче и Главног Пореског Одбора у Београду.

Одлука окружног пореског одбора пуноважна је, ако је присутно две трећине ових чланова, и ако је донета већином гласова.

Један од чиновника окружне финансијске управе, кога одреди шеф, вршиће дужност деловође окружног пореског одбора.

По жалбама друштава, обвезаних на јавно полагање рачуна, Генерална Дирекција Непосредних Пореза неће слати предмет на оцену окружном пореском одбору, већ ће сама донети одлуку по жалбама како у погледу формалних питања, тако и у погледу величине утврђеног вишка приноса.

Чл. 29.

Ако је само порески обвезник предао жалбу, па Генерална Дирекција Непосредних Пореза нађе, да је Финансијска Управа поступила против закона на штету државних интереса, онда неће доносити одлуку на штету жалиоца, већ ће предмет упутити финансијској власти, да донесе нову оцену имајући на уму разлоге, које ће јој Генерална Дирекција саопштити.

Чл. 30.

На решење Генералне Дирекције Непосредних Пореза има места жалби Државном Савету, и то само због неправилне примене одредаба

формалног закона, а код жалба друштава, обвезаних на јавно полагање рачуна, и на одредбе утврђеног приноса по билансу. Државни Савет се не може упуштати у разматрање фактичких питања, која су утврђена од окружног пореског одбора и финансијске управе, т. ј. у питању о величини ратног добитка, већ ће ценити само, да ли су испуњени формални законски прописи, који су потребни за доношење одлуке.

Код друштава, обвезаних на јавно полагање рачуна, Државни Савет цениће, да ли су испуњени како формални законски прописи, тако, и да ли је правилно по билансу одређен вишак за порезивање.

Чл. 31.

Жалбе не заустављају наплату пореза. Но ако жалилац добије задовољење путем жалбе, вратиће му се неумесно наплаћена сума на име овог пореза.

Чл. 32.

Порез на ратне добитке плаћа се на онај начин и у оним роковима, како је то означено у чл. 60. овога закона.

Почека може бити само у оправданим случајевима и ако се за то довољно осигурање да. Почеке одобрава само Министар Финансија, најдаље за време од једне године.

О егzekутивној наплати овога пореза, вреди одредба чл. 107. закона о непосредном порезу.

Чл. 33.

Ако финансијска управа нађе, да ће наплата пореза на ратне добитке доћи у опасност ако се буде чекало коначно одмеравање пореза и време, које је предњом одредбом овога закона за плаћање одређено, може издати наредбу, да се овај порез осигура. Тај се налог одмах извршује.

Порез на ратне добитке може се обезбедити забраном, коју наређује сама Финансијска

Управа а и прибелешком на непокретно имање његово. При тражењу прибелешке опасност не треба доказивати, нити се прибелешка има правдати.

Вишак приноса, према коме се одређује порез на ратне добитке, а који има да се осигура, израчунава финансијска управа на основу података које има, имајући у виду одредбе чл. 1. до 18. овога закона. Ако се вишак не може бројно тачно да утврди, одредиће се проценом два вештака. Али при коначном разрезању пореза порески одбор при доношењу своје оцене није везан оним, што је урађено приликом обезбеђења.

Против наредбе финансијске власти за обезбеђење може се изјавити жалба Генералној Дирекцији Непосредних Пореза, у року од 15 дана од дана саопштења. Генерална Дирекција Непосредних Пореза дужна је, најдаље за месец дана од дана пријема акта, да донесе одлуку по жалби, у противном осигурање престаје.

Ако је порески обвезник дао осигурање у готовом новцу, онда ће се од дана полагања новца, па до дана када порез треба платити, а у случају када је обезбеђена сума подигнута раније, до дана када је она враћена, урачунати у корист његову 6⁰/₁₀₀ годишњег интереса, и од њега у толико мање пореза наплати.

Чл. 34.

Порески обвезник или његов пуномоћник који у поднетој пријави или у свом писменом одговору или у одговору, који усмено даје власти, или у разлозима своје жалбе, да неистините изјаве у намери да не плати порез, или да се ослободи пореза, казниће се поред плаћања редовног пореза, плаћањем три пута онолике суме, коју треба да плати у име редовног пореза на ратне добитке, ако су те изјаве такве, да могу утицати, да се порез сасвим или делимично неплати.

Чл. 35.

Сведоци и вештаци, који пред финансиском управом или пореским одбором даду приликом сведочења или вештачења неистините исказе у намери, да се порез на ратне добитке незаконито или погрешно одмери, казниће се по одредбама општег кривичног закона, које о лажним сведоџбама и неистинитим вештачким мишљењима говоре.

Чл. 36.

Лица, која су позивана и питана као сведоци или вештаци, или су иначе имали учешћа у извиђању, ако издају оно, што су о привредним и економским приликама пореског обвезника и његовој заради дознали, а особито садржину пријаве или расправе о њој, казниће се новчано од сто до хиљаду динара (од 100 до 1000 динара) и затвором до шест месеци.

Општински службеници казниће се у овом случају истом казном, а ако то учине државни чиновници или службеници, казниће се губитком службе и затвором до шест месеци.

Чл. 37.

Ако порески обвезници, односно њихови пуномоћници, сведоци и вештаци без оправданих разлога, не врше дужности, одређене им овим законом и правилима за извршење овог закона, у колико не потпадају казни по другом којем члану овога закона, казниће се новчано до 200 динара.

У овим случајевима казна ће се моћи изрећи само онда, ако су у позиву односно наредби, изложене последице непоступања по позиву или наредби.

Државни чиновници и службеници, који би се показали немарни и неуредни у вршењу овога закона и законских наредба, казниће се по за-

кону о чиновницима грађанског реда, а општински новчано од 100 до 500 динара.

Чл. 38.

Ако порески обвезник не одобри преглед својих књига, који је наредила финансијска управа или порески одбор, или ако неће да покаже рачуне, исправе и друге потребне доказе према захтеву финансијске управе или пореског одбора, или ако не дозволи или спречи прегледање пословних просторија казниће се новчано до 1000 динара.

Ако пак порески обвезник изјави, да нема књига или исправа које му се траже, а после се противно докаже, казниће се новчано до 2000 динара.

Чл. 39.

Заступник и управник, чланови управног одбора и деловођа друштава обвезаних на јавно полагање рачуна, у случајевима чл. 8., 34. и 38. казниће се новчано од 1000 до 5000 динара.

Чл. 40.

Ако се новчане казне изречене по одредбама овога закона, не могу сасвим или делимице наплатити од осуђенога, изречене казне претвориће се у затвор тако, да се дан затвора рачуна са (10) десет динара и да затвор не може бити дужи од 3 године. Казнена одредба из чл. 8. и 21. не може се претворити у казну затвора.

Чл. 41.

Све казне по овом закону изричу финансијске управе осем ако то није друкчије наређено овим или којим другим законом. За казне по чл. 36. односно затвора и губитка службе надлежан је суд по односним одредбама кривичног закона за грађанска лица.

Чл. 42.

У погледу надлежности рока и начина за подношење жалби по пресудама и решењима о казнама, вреди одредба чл. 120. закона о непосредном порезу.

Пресуда се неће извршавати, док не постане извршном; али финансијска управа може наредити, да се досуђена новчана казна и казнени порез осигурају и пре тога, и у том случају вреди одредба чл. 33. овога закона.

Чл. 43.

При преносу имовине и права, наведених у чл. 17. овога закона, на друго лице, извршеном после 10. априла 1919. године, прималац јемчи за порез од ратнога добитка, који ће се у своје време разрезати преносиоцу у границама вредности примљене имовине и то у толико, у колико је услед извршног преноса дошло у опасност наплаћивање пореза од преносиоца.

Ова одредба вреди само за преносе, који се изврше после ступања овога закона на снагу.

Наследници јемче за порез, који се накнадно разреже лицу чију су имовину наследили, као и за друге дугове заоставштине у величини наслеђа. То се јемство распростире и на новчане казне, које су изречене против лица, чија се имовина наслеђује, ако је пресуда постала извршном за живота његовога.

Чл. 44.

Чланови управе, заступници, пословође домаћих друштава, обвезаних на јавно полагање рачуна, и преставници и одговорни управници страних друштава, јемче солидарно за порез на ратне добитке друштава, ако услед неизвршења њихове дужности по овом закону, наступи немогућност наплате овог пореза.

Чл. 45.

Кад наступи случај обвезе плаћања пореза на ратне добитке, односно досуђених казна на основу обвезе јемства, изложене у чл. 43. овога закона, финансијска ће управа о томе известити дужника решењем, које ће у исто време садржавати налог за плаћање.

Против овога решења има места жалби на Генералну Дирекцију Непосредних Пореза и за те жалбе вреде одредбе чл. 26. до чл. 31. овога закона.

Чл. 46.

Право распоређивања пореза на ратне добитке, као и право наплате распоређеног пореза, застарева за 5 година.

Застарелост почиње тећи за порез на ратне добитке из периода од 1914.—1918. године почев од дана, кад овај закон ступи на снагу, а за порез за 1919. годину почев од 1. јануара 1920. године.

Застарелост се прекида сваким радом власти, који се предузима у циљу распоређивања или наплате већ распоређеног пореза, ако је порески обвезник о томе извештен. Пошто прѣ година, у којој је предузет последњи рад ове врсте, започиње нова застарелост.

Чл. 47.

Кажњивост дела из чл. 34., 38. и 39. овога закона престаје застарелосту, ако онај кога је требало казнити, не буде узет на одговор за две године од дана, кад је наступио случај кажњивости дела.

Кажњивост осталих дела, за која су предвиђене казне у овом закону, застарева за три месеца од дана, када је наступио случај кажњивости дела.

Застарелост се прекида сваким службеним радом, којим се предузима истрага, ако је окрив-

љени о томе извештен. Нова застарелост почиње од дана последњег рада те врсте.

Чл. 48.

Пресуда, којом је неко осуђен на плаћање казне по чл. 34., 38. и 39. овога закона, застарева за 5 година, а пресуде по осталим казнама, које изричу финансијске власти и Министри, за шест месеци од дана када је пресуда постала извршном.

Застарелост пресуде прекида се сваким радом, који власти предузимају у циљу извршења пресуде; но да би застарелост била прекинута, потребно је, да власт и осуђенога извести о раду, којим се застарелост прекида.

Нова застарелост почиње од дана последњег рада те врсте.

II. Д Е О

Чл. 49.

Сви закони и законске наредбе о порезу на ратне добитке, који су затечени у новим областима, вреде сваки за своју област за све ратне године наведене у чл. 1. овог закона онако, како су исти примењивани у години 1918., у колико нису промењени у наредним чланцима овог закона. Но у погледу Далмације и Словеније са том изнимком, да закон од 16. фебруара 1918. вреди само за порезивање ратних добитака из године 1916., 1917. и 1918., дочим за порезивање ратних добитака из године 1919., вреде одредбе царске наредбе од 16. априла 1916. и спроведне наредбе од 8. августа 1916., у колико и оне нису промењене овим законом, а закон од 17. априла 1918. укида се посве.

Чл. 50.

Код порезивања друштава узима се као уложна (властита) главница, уплаћена основна

главница и све праве причуве (резерве), које су у билансу као такве изнешене.

Изузетно од овог правила, не убрајају се у уложњу (властиту) главницу оне причуве, које су настале из добитака ратних пословних година и повишења основне главнице из оваквих добитака или причува.

Нове уплате на основну главницу, које су извршене течајем године 1918. и 1919., не смеју се тој главници прирачунати у овој мери, за колико је набавка нове главнице била непотребна за одржавање или проширење посла односне године.

Ако настану у овом погледу какве сумње, саслушаће се стручна лица евентуално и она власт, која је дозволила повишење главнице.

Чл. 51.

Порез на ратне добитке из године 1918. и 1919. не плаћају физичка и правна лица, ако је њихов доходак у 1918. години мањи од 26.000 круна, а у години 1919. мањи од 39.000 круна; или је њихов доходак већи, али не премашује доходак, односно средњи доходак из предратног доба у години 1918. за 6000, а у години 1919. за 9000 круна, а за године пре 1918., вреде одредбе споменуте у чл. 49. овога закона.

У погледу установљења доходака од земљишног поседа, одредбе постојећих закона допуњују се тиме, да путем пропорције установљени приходи земљишта што га сопственик (власник) обрађује у својој режији (т. ј. у случају властитог руковања, получени доходак пољско и шумско господарственог пословања), не могу бити мањи од 75% покречне закупнине, која се плаћа, у дотичној околини за сличне поседе по јутру у јесени оне године, која година служи подлогом за израчунавање дохотка за разрез доходарине, односно пореза на ратне добитке.

Томе противна мњења стручних органа исправиће финансијски органи на темељу службено утврђених података.

Ова се одредба има примењивати и у оним случајевима, у којима се има било доходарина или порез на ратне добитке накнадно исправити, односно наново разрезати.

Чл. 52.

Од пореза на ратне добитке ослобођени су:

а) вишци доходака (приноса) и службених принадлежности (плата и додатака) и из опскрбних доходака, који се исплађују из државних, дворских, земаљских, среских и општинских каса или из јавних фондова;

б) вишци доходака (приноса из службених принадлежности и из опскрбних доходака, које исплађују недржавне касе, односно приватна лица; ако укупни примитак за годину 1918. није већи од 20.000 круна, а за годину 1919. није већи од 20.000 динара. У ове принадлежности не убрајају се награде (тантијеме, дневнице и т. д.) чланова управног и надзорнога одбора (већа), друштва, обвезаних на јавно полагање рачуна.

Чл. 53.

Прилози у ратне добротворне цели, не могу се узети у обзир као издатак ни код друштва, обвезаних на јавно полагање рачуна, ни код физичких или правних лица.

Чл. 54.

Задњом ратном годином у смислу постојећих закона о овоме порезу, сматра се година 1919. Према томе се рокови, који су у тим законима утврђени у свези са последњом ратном годином, одгађају за годину дана даље, у колико то у којој области није овако или друкчије већ одређено.

Чл. 55.

Ако се покаже у пословној години 1918. или 1919. губитак, који стоји у стварној вези са пословним радом претходних ратних година, одбиће се тај губитак од већег добитка из оног врела прихода претходних година, из кога потиче.

Такви губитци могу се одбити највише до оне висине, која одговара вишем порезу према чл. 56. и 57. овог закона.

Чл. 56.

У име пореза на ратне добитке плаћају домаћа друштва:

50% од оног дела вишка добити, који не премашује 5% од уложне главнице.

60% од оног дела вишка добити, који премашује 5% али не 15% уложне главнице,

70% од онога дела вишка добити, који премашује 15% али не 30% уложне главнице,

80% од оног дела вишка добити, који премашује 30% од уложне главнице.

Чл. 57.

Физичка лица и инострана друштва, плаћају у име пореза на ратне добитке закључно до 1918. год.:

30% од оног дела вишка, који не премашује 10.000 К.

35% од оног дела вишка, који премашује 10.000 К. али не прелази 20.000 круна;

40% од оног дела вишка, који премашује 20.000 К. али не прелази 40.000 К.;

50% од оног дела вишка, који премашује 40.000 К. али не прелази 60.000 К.;

60% од оног дела вишка, који премашује 60.000 К. али не прелази 100.000 К.;

70% од оног дела вишка, који премашује 100.000 К. али не прелази 200.000 К.;

80% од оног дела вишка, који премашују 200.000 К. али не прелази 500.000 К., и

90% од оног дела вишка, који премашује 500.000 К.

За ратне добитке из 1919. године важи она иста скала, само што ће се делови вишака у истој висини место круна, изражавати у динарима.

Чл. 58.

Одредбе у чл. 56. и 57. врде за порез на ратне добитке свију ратних година.

Чл. 59.

По досадањим законима о порезу на ратне добитке већ утврђени порески темељи служиће и за одмерење пореза по чл. 56. и 57.

За друштва, чије седиште стицајем прилика спада данас у иностранство, вредиће порески темељи у размеру пословног рада домаће радње, према целокупном раду друштва.

Порез на ратне добитке, који је плаћен по досадашњим законима за прошле ратне године, одбиће се од суме пореза, која има да се плати по овом закону.

За друштва, споменута у другом ставу овог члана, одбиће се само онај део плаћеног пореза, који размерно отпада на домаћу радњу.

Исправке пореских сума извршиће надлежне финансијске власти.

Овлашћује се Министар Финансија, да у областима Краљевства ван граница досадање Краљевине Србије и Црне Горе, може по тамошњим законима састављена пореска поверенства — ако нађе за потребно — заменити новим поверенствима према постојећим законима, и области тих поверенстава наново одредити.

Измене које су неке покрајинске владе створиле у погледу извођења разреза пореза, може Министар Финансија ако нађе за потребно усво-

јити и у том случају, разрез ће се пореза на тај начин и даље вршити.

Своје право, да именује председника и чланове појединих поверенстава, може Министар Финансија пренети на свог делегата у дотичној области или на коју другу власт.

Ако би се дошло до тог уверења, да су одбори у времену од 1914. до 1918. године, у појединим случајевима еминентно неправедним размером порез разрезали, Министар Финансија може наредити, да се дотични разрез пред ново-састављеним пореским одборима понова расправи баш и онда, ако је тај разрез већ и правоснажан постао. За поднашање таквих молба и пријава, оставља се рок до три месеца рачунајући од дана кад овај закон ступи на снагу.

Чл. 60.

Разрезани порез на ратне добитке, ваља платити у три obroка, од којих први у износу од 50% разрезаног пореза, има да се плати у року од тридесет дана по уручењу налога за наплату; други оброк у износу од 25% за наредна два месеца а последњи оброк пореза, за још даља два месеца.

Оним платиоцима, који ће изнети веродостојне доказе, да не могу разрезани порез до законског рока платити, може Делегат Министра Финансија дозволити повољнији начин отплате тако, да задњи оброк буде плаћен најкасније осам месеци од дана, кад је уручен налог за наплату.

Чл. 61.

Казнене одредбе из чл. 8. став трећи, чл. 21. став шести и седми; из чл. 22. став трећи, из чл. 34., 35., 36., 37., 38., 39. и 40. овога закона вреде и за нове области Краљевства с том напоменом, да ће се државни чиновници и служ-

беници у новим областима за случајеве по чл. 36. и 37. казнити по односним дисциплинским прописима.

Казнене одредбе противне овим прописима у новим областима престају даље важити.

Ш. Д Е О

Чл. 62.

Свако, ко је у годинама, које се по овоме закону сматрају као ратне, прибавио какву непокретну имовину макар колике вредности, или покретну имовину у вредности од најмање 15000.— динара, дужан је поднети пријаву још и у оном случају, ако иначе не подлежи плаћању пореза на ратне добитке. У пријави ваља тачно назначити куповну цену прибављене имовине. Ко не поднесе пријаву о купу или нетачно пријави куповну цену, пропада му прибављена имовина у корист државне касе.

Исто је тако дужан поднети пријаву свако, ко је продао у горе наведеним годинама непокретну имовину какве год вредности или покретну имовину у вредности од најмање 15000.— динара. У пријави ваља продајну цену тачно навести. Ко не поднесе пријаву о продаји или продајну цену нетачно пријави, плаћа у име казне 50% оног пореза на ратне добитке, за који је државна каса прикрађена или је извргнута била прикрађењу.

Обе ове пријаве дужни су обвезници поднети у року, који зато буде одредио Министар Финансија.

Чл. 63.

Ко пореским властима пријави и донесе веродостојне конкретне податке, да је који порески обвезник намерно сасвим или делимично измакао овоме порезу или обори тврдњу обвезника, да нема по власти затражених књига или

исправа, добиће као награду једну трећину фактично уплаћене новчане казне, која буде по тој пријави на основу чл. 34. и 38. став други овога закона правоснажно изречена.

Име потказивачево задржаће се у тајности.

На награду по овом члану немају права државни чиновници.

Чл. 64.

Порез на ратне добитке има се плаћати на целој територији Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца у готовом новцу или у државним хартијама од вредности нашег Краљевства. Које се све државне хартије могу употребити за наплату пореза, одредиће Министар Финансија. Исто тако за наплату пореза вредиће и надлежно призната потраживања према држави, која одобри Министар Финансија. Према томе губе важност овог противни прописи.

Чл. 65.

Да се осигура тачна уплата пореза на ратне добитке, може финансијска власт да дигне евентуалне забране на сваковрсна потраживања платиоца ратног пореза, сем оних по закону о мораторијуму, не дирајући стечена права трећих лица.

Чл. 66.

Однос између различитих монета, које су биле у оптицају на територији Краљевства, устављава Министар Финансија.

Чл. 67.

Одредбе I дела овог закона важе за територије Србије и Црне Горе, одредбе II дела важе за остале територије а одредбе III дела, за све територије Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца.

Прелазно наређење.

Чл. 68.

Ако Народном Представништву у овом закону предвиђене и порезом наплаћене суме од грађана неби усвојило као порез, већ их сматрало као унутрашњи зајам, онда ће се за цело време од наплате признати интерес, који је предвиђен у чл. 109. закона о Главном Државном Рачуноводству.

Чл. 69.

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише и кад се обнародује у »Службеним Новинама« с тим, да његова важност престаје, чим Привремено Народно Представништво реши поднесени му Пројекат Закона о Порезу на Ратне Добитке.

Препоручујемо Нашем Министру Финансија, да овај закон обнародује, а свима Нашим Министрима, да се о његовом извршењу старају, властима пак заповедамо, да по њему поступају а свима и свакоме да му се покоравају.

6. априла 1920. год.

Београд.

АЛЕКСАНДАР, с. р.

Министар Финансија,

Др. В. Јанковић, с. р.

Валео и ставио Државни Печат,
Чувар Државног Печата, (М. П.)
Министар Правде,

Д-р Душ. Пелеш, с. р.

Председњак Министарског Савета и
Министар Припреме за Уставотворну Скупштину и Изједначење
Закона,

Стој. М. Протић, с. р.

Министар Саобраћаја,
Др. А. Корощец, с. р.

- Министар Унутрашњих Дела,
 М. Н. Трифковић, с. р.
 Заступник
 Министра Иностранних Дела,
 Министар без Портфеља,
 Др. М. Спалајковић, с. р.
 Министар Грађевина,
 Ј. П. Јовановић, с. р.
 Министар Финансија,
 Др. В. Јанковић, с. р.
 Министар
 Трговине и Индустије,
 Др. М. Нинчић, с. р.
 Министар Просвете,
 М. Трифуновић, с. р.
 Министар Војни и Морнарице,
 Генерал,
 Б. Н. Јовановић, с. р.
 Министар Пошта и Телеграфа,
 Др. М. Дринковић, с. р.
 Министар Вера,
 Др. Франо Јанковић, с. р.
 Министар за Социјалну Политику,
 Др. Ђ. Шурмин, с. р.
 Министар Народног Здравља,
 Др. Славко Милетић, с. р.
 Министар Шума и Руда,
 Ковачевић, с. р.
 Министар за Аграрну Реформу,
 Др. Крнић, с. р.
 Министар Искране и Обнове Земље,
 Др. Алекса Станишић, с. р.
 Министар Пољопривреде и Вода,
 Рошкар, с. р.
 Министар Правде,
 Д-р Душ. Пелеш, с. р.

Др. б.
 38761